

ΤΟ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τοῦ Καθηγητοῦ Δρ. Κ. SALLER *

Στὴν ταχύτατα κινουμένη ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐποχῆς μας τὸ φυλετικὸ πρόβλημα παίζει ἀπὸ πρώτη ἄποψη μικρὸ ρόλο. Ἄν τὸ προσέξουμε ὅμως περισσότερο, βρίσκουμε ὅτι σχεδὸν ἀυναίσητα δυσκολεύει τὶς σχέσεις μεταξὺ ἐθνῶν πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅσες δυσκολίες παρουσιάζει ἡ τεχνικὴ ἀνάπτυξη. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις αὐτὸς εἶναι σχεδὸν ὁ λόγος ποὺ ἐμποδίζει ἔθνη νὰ ἔλθουν σὲ συμφωνία γιὰ τὴ βιομηχανικὴ τους ἀνάπτυξη. Πραγματικὰ τὸ πρόβλημα ἀφορᾷ τὸν «ἄνθρωπο», ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ κάθε ἐπιστήμη καὶ τεχνολογία, ὅπως καὶ τὴ γνώση τοῦ ἀνθρώπου. Κάθε ἀντίρρηση σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ πρὶν οἱ ἄνθρωποι μπορέσουν νὰ ἐργασθοῦν μαζὶ γιὰ ἀξιοποίηση τῶν διαφορῶν ἰκανοτήτων τους.

Μπορεῖ νὰ φαίνεται παράδοξο γιὰ ἓνα Γερμανὸ νὰ βλέπει τὸ φυλετικὸ πρόβλημα ὑπὸ τέτιες προϋποθέσεις, ὕστερα ἀπ' ὅλη τὴ φρίκη ποὺ ἔφερε ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς σὲ μεγάλη μερίδα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ ἰδιαίτερα στοὺς Ἑβραίους, μὲ τὴν διάκριση μεταξὺ τῆς «δορειογερμανικῆς ἀνώτερης φυλῆς» καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπινων φυλῶν, σύμφωνα μὲ τὴν καλούμενη «θεωρία τῆς φυλετικῆς γνώσης» στὴ Γερμανία. Ἡ πεῖρα τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ἔκανε ἀναγκαστικὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀνθρωπολόγους ἰδιαίτερα εὐαίσθητους καὶ προσεκτικοὺς σὲ φυλετικὰ προβλήματα. Βρέθηκαν σὲ θέση, ποὺ μπορούσαν νὰ μελετήσουν τ' ἀποτελέσματα τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἐπάνω στὸν ἑαυτὸ τους. Ἔτσι εἶναι σὲ εἰδικὴ θέση νὰ παρατηρήσουν πῶς, προκαταλήψεις καὶ συγκινήσεις σὲ ἄλλες φυλές προκαλοῦν διαμόρφωση ἀντιλήψεων καὶ ἐνέργειες, ποὺ εἶναι πραγματικὰ ἀκατανόητες, ὅπως καὶ οἱ αἰτίες τους καὶ ποὺ προβαίνουν στὴν συνύπαρξη τῶν λαῶν στὴν τωρινὴ τους ἀνάπτυξη. Αὐτὸ ἐξηγεῖ τὸ γιατί συζητῶ ἐπιστημονικὲς ἀπόψεις, ὅπως παρουσιάζονται σήμερα στοὺς ἀνθρωπολόγους. Παράλληλα, ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀπόψεις θὰ μπορούσαν νὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα, ποὺ εἶναι σήμερα οὐσιώδη γιὰ τὶς διαφορὲς φυλές ποὺ διαπραγματεύονται καὶ ἐργάζονται μαζὶ.

Τ ὁ ρ ἰ σ η μ α ἰ ν ε ἰ φ υ λ ῆ ς ;

Ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἦταν ἀπλὴ

στὶς ἀρχές τῶν γνώσεών μας γιὰ τὶς ἀνθρώπινες φυλές, δηλαδὴ ἀρχές τῆς ἐποχῆς τῶν ἀποικιῶν. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ «λευκὸς ἄνθρωπος» συνάντησε ἄλλες ἑγχρωμες φυλές. Ὁ λευκὸς ἄνθρωπος, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸν ἑαυτὸ του, συνάντησε ἑγχρωμες φυλές, μαῦρες, κίτρινες, κόκκινες, ὅπως καὶ ἄλλες μικρότερες ομάδες διαφορῶν ἑγχρωμῶν φυλῶν. Ἀκόμη καὶ σήμερα ἡ φυλετικὴ θεωρία μιλάει μὲ τὴν βρολογία τῶν γνώσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γιὰ μαῦρο, κίτρινο καὶ λευκὸ κύριους κλάδους παράλληλα μὲ μερικὲς ἄλλες μικρότερες φυλετικὲς ομάδες τῆς ἀνθρωπότητας. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὸ πρακτικὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πρώτης συνάντησης τῶν διαφορῶν φυλῶν ἦταν ὁ ἀποικιοκρατισμὸς μὲ τὴ συχνὰ ἀπάνθρωπη καὶ ὠμὴ καὶ τελικὰ ἐκμεταλλευτικὴ κυριαρχία τῆς λευκῆς φυλῆς ἐπάνω στὶς ἄλλες. Σαφὴς μαρτυρία εἶναι τὸ κυνήγι σκλάβων στὴν Ἀφρική καὶ οἱ πόλεμοι τοῦ Ὀπίου στὴν Κίνα. Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς συνάντησης δὲν ἦταν δύσκολη ἡ ἐξακρίβωση συγκεκριμένων διαφορῶν μεταξὺ φυλῶν. Οἱ φυλές φαίνονται ν' ἀντιμετωπίζουν ἡμιὰ τὴν ἄλλη ἀπότομα, μὲ τέτιες τεράστιες διαφορές, ὥστε κάθε ἄτομο φαινόταν ν' ἀνήκει καθαρὰ σὲ μιὰ ὀρισμένη φυλὴ καὶ ἔτσι μπορούσε νὰ καταχωριστῇ σὲ κατηγορία. Στὴν ἴδια ἐποχὴ οἱ διαφορὲς στὴν πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῶν διαφορῶν φυλῶν χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ δικαιολογοῦν τὴν κυριαρχία τῆς λευκῆς φυλῆς ἐπάνω στὶς ἄλλες. Οἱ φυλετικὲς διαφορὲς ἔγιναν ἡ βάση γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῶν φυλῶν καὶ μὲ τὴν κλίμακα ἀξιολόγησης, ποὺ καθιέρωσαν οἱ λευκοί, διακήρυξαν τὴ φυλὴ τους σὰν τὴν πιὸ ἀξιόλογη καὶ κατὰ συνέπεια προορισμένη νὰ κυβερνήσει τὸν κόσμον.

* Μὲ αἰτία τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὰ ἐθνικοσοσιαλιστικὰ δόγματα ὁ συγγραφέας ἀπολύθηκε ἀπ' τὴν πανεπιστημιακὴ του θέση ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Στὰ 1948 ἀνακλήθηκε στὴν ἔδρα ἀνθρωπολογίας καὶ ἀνθρωπίνης γενετικῆς στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Στὰ 1963 τοῦ ἀπονεμήθηκε τὸ μετάλλιο ΕΡΝΤΛΙΚΑ ἀπ' τὸ Ἀνθρωπολογικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του στὴ μάχη γιὰ παγκόσμια εἰρήνη καὶ τὴν ἰσότητα δικαιωμάτων ὄλων τῶν ἀνθρώπινων φυλῶν.

Ἱστορικὴ ἀνάπτυξις.

Ἡ ἱστορικὴ ἀνάπτυξις ἀπέδειξε πρῶτα ἀπ' βιολογικῆς γνῶσης, ἐπέφερε μιὰ διαφορετικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴ φυλὴ, ἰδιαιτέρα μὲ τὴ μελέτη ἐπιμιξιών τῶν φυλῶν καὶ μὲ τὴν ἀναγνώριση ὅτι ἐγχρωμὲς φυλὲς ἦσαν ἀπόλυτα ἱκανὲς νὰ προσαρμοσθοῦν στὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ καὶ ἀκόμη περισσότερο μὲ τὴ γνῶση τῆς νεώτερης κληρονομικῆς θεωρίας καὶ ψυχολογίας, πού ἀσχολήθηκαν μὲ φυλετικὲς διαφορὲς πνευματικῶν χαρακτηριστικῶν.

Ἡ ἱστορικὴ ἀνάπτυξις ἀπέδειξε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ὅτι, ὅλες οἱ ἀνθρώπινες φυλὲς, ὅταν συναντιόνταν, ἦσαν ἱκανὲς νὰ ἐπιμιχθοῦν καὶ ν' ἀναπαραχθοῦν. Φυλετικοὶ φραγμοὶ δὲν ἦσαν φραγμοὶ γονιμότητος. Ὅτε σήμερα εἶναι φραγμοὶ, ἀκόμη κι' ἐκεῖ ὅπου νόμοι πολιτικῆς ἔμπνευσης ἐπιδιώκουν νὰ τὸ καταφέρουν. Ἔτσι δείχτηκε ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ μιλάμε γιὰ A K T F P E M I - H E I T (φυλετικὸ διαχωρισμὸ) τῶν διαφορῶν φυλῶν, ὅπως γινόταν ἀπὸ τὸν ἐθνικοσοσιαλισμὸ μὲ τὸν διαχωρισμὸ πού ἔκανε μεταξὺ «ἄρρειου ἡρωϊσμοῦ» καὶ φυλετικὰ ξένου ἐδραϊκοῦ ἐμποριοκρατισμοῦ. Ἡ ἐπιστήμη περιγράφει ὡς εἶδη «ὀμάδες ὄντων», πού δὲν μποροῦν νὰ ἐπιμιχθοῦν καρποφόρα καὶ πού ἐπομένως εἶναι διάφορα. Οἱ διαφορὲς ἀνθρώπινες φυλὲς ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἰσότητες ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναπαραγωγὴ καὶ ἐπομένως ἀνήκουν στὸ αὐτὸ εἶδος.

Ἀκόμη περισσότερο, οἱ ἐγχρωμὲς φυλὲς στὴ διαδοχὴ τῶν γενεῶν, ἀφ' ὅτου ἦλθαν σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ, ἔχουν ἀποδείξει ὅτι ὄχι μόνον εἶναι ἱκανὲς νὰ προσαρμοστοῦν στὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση καὶ τὸν τρόπο ζωῆς τῆς λευκῆς φυλῆς ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ κάνουν μὲ ἐπιτυχία. Γιὰ νὰ μιλήσουμε σχετικᾶ, αὐτὸ δὲν ἀφοροῦσε τόσο τίς εἰρηνικὲς ἐπιστημονικὲς καὶ τεχνικὲς ἐπιτεύξεις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ πού ὑπηρετήθηκε ἀπὸ ξένες φυλὲς γιὰ μεγάλο διάστημα ὅσο τὴ διεξαγωγὴ πολέμου. Αὐτὸ ἀποδείχθηκε γι' αὐτὲς σὲ γιγάντια κλίμακα κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου παγκοσμίων πολέμων, σύγχρονα μάλιστα ἀπόκτησαν καὶ πείρα σ' αὐτούς. Οἱ ἐγχρωμὲς φυλὲς εἶχαν στὰ χέρια τους σύνθετα ὄπλα, πού τοὺς ἔδωσαν οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ἔμαθαν νὰ τὰ χειρίζονται. Ἔγιναν παράγοντας, πού τὸν ἀναγνώρισαν καὶ ἔτσι ἀνάγκασαν τοὺς λευκοὺς κυρίους τους νὰ συζητοῦν τὰ ζητήματα μαζί τους κατὰ εὐαίσητο τρόπο καὶ νὰ τοὺς δώσουν εὐκαιρίες γιὰ πρόσθετες εἰρηνικὲς δυνατότητες τοῦ πολιτισμοῦ, πού ἡ εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα εἶχε ἀναπτύξει.

Ἡ γνῶσις ὅτι, ὅταν διαφορὲς φυλὲς ἔρχονται σὲ ἐπιμίσχια, εἶναι ἱκανὲς ν' ἀναπαραχθοῦν, ἡ παρατήρησις τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐγχρωμῶν φυλῶν στὴ ζωὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἐξοικείωσις μὲ πολλοὺς δεσμοὺς καὶ ἐπαφὲς ἀνάμεσα στὶς φυλὲς πού μέχρι τότε φαίνονταν ἀσυμβίβαστοι καὶ πού ἦσαν συνέπειες τοῦ ἀνοίγματος ὁλης τῆς ὑδρογείου στὰ ταξείδια, ὅλα αὐτὰ ὀδήγησαν στὴν κατάληξιν ὅτι οἱ διαφορὲς φυλὲς δὲν μποροῦσαν ν' ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀσυμβίβαστοι ἀντίπαλοι, ἀλλὰ ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν δεκτὲς ὡς μιὰ βασικὰ μόνιμη ἀν καὶ διαφορισμένη κοινότητα.

Οἱ βιολογικὲς γνῶσεις τῆς ἀνθρωπολογίας ἦλθαν νὰ βαδίσουν παράλληλα μὲ αὐτὴ τὴν ἱ-

στορικὴ ἀνάπτυξις, ἀν καὶ γιὰ καιρὸ ὑπολείπονταν καὶ προσπάθησαν νὰ προσαρμοσθοῦν σὲ πολιτικὲς καταστάσεις. Στὴν ἀρχὴ μόνον μερικὰ ἀνεξάρτητα συναφῆ συμπεράσματα ἐπεξεργάσθηκαν διασαφίσθηκαν σὲ ἐπιχειρήματα τοῦ σήμερα.

Ἡ θεωρία τῆς κληρονομικότητος

Ἡ θεωρία τῆς κληρονομικότητος ἦταν κύρια ἐκείνη, πού ἔφερε τὸ ἀναγκαῖο πλάταιμα στὴν προηγούμενα καθαρὰ περιγραφικὴ παρουσίασι τῶν φυλῶν. Σ' αὐτὸ, ἡ θεωρία τῆς κληρονομικότητος ἔφερε ἀκόμη μιὰ ἀνάπτυξιν στὶς ἐρμηνείες τῆς.

Στὴν ἀρχὴ ἡ ἀντίληψις ἦταν ὅτι, οἱ φυλὲς εἶναι ὀμάδες πού διαφέρουν μεταξὺ τους ἀπὸ σταθερὰ κληρονομικὰ χαρακτηριστικὰ. Τέτια κληρονομικὰ χαρακτηριστικὰ ὑπάρχουν πραγματικὰ. Ἡ ἔρευνα στὶς διαφορὲς φυλὲς γι' αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ὅμως, π.χ. διαφορὲς ὀμάδες αἵματος καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ αἵματος, ἔδειξε ὅτι οἱ διαφορὲς φυλὲς δὲν εἶναι καθόλου διαφορὲς ἀπὸ αὐτὲς τίς ἀπόψεις. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ εἶναι βασικὰ τὰ ἴδια σὲ ὅλες τίς φυλὲς, ἀλλὰ ἡ συχνότης ποικίλει. Δὲν εἶναι φυλετικὰ χαρακτηριστικὰ ἀλλὰ ἀτομικὰ, πού εἶναι κοινὰ σὲ ὅλες τίς φυλὲς καὶ δὲν ἐμφανίζονται ὡς ἀκραῖα ἀλλὰ συνδέονται μεταξὺ τους σὲ μιὰ σειρὰ μεταβάσεων ἀπὸ τὸ ἓνα στὸ ἄλλο.

Ὡς πρὸς τὰ συμπλέγματα χαρακτηριστικῶν, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα οἱ φυλὲς διαφέρουν, π.χ. χρῶμα δέρματος ἢ μαλλιά καὶ εἶδος μαλλιῶν, ἡ ἔρευνα τῆς ἐπιμίσχιας διαφορῶν φυλῶν ἔχει δείξει ὅτι δὲν εἶναι κληρονομικὰ συμπλέγματα, πού ἔχουν συνδυασθεῖ ὀργανικὰ καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ φυλὲς εἶναι ὀργανωμέναι ὡς μόναιδες καὶ συμπλέγματα. Εἶναι, μᾶλλον, ἓνας χαλαρὸς συνδυασμὸς χαρακτηριστικῶν, πού προέκυψε ἀπὸ ἐξωτερικὲς αἰτίαι. Στὴν περίπτωσιν ἀνάμιξης φυλῶν ἀπὸ ἐπιμίσχια αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς ἀναλύεται στὰ συστατικὰ τοῦ μέρους. Τὰ ἀτομικὰ χαρακτηριστικὰ συμπεριφέρονται ἐλεύθερα στὴν κληρονομικότητα καὶ ἐπομένως συνδυάζονται σὲ ὑβρίδια πρὸς νέους συνδυασμοὺς ἀνεξάρτητα ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Φαινογενετικὴ.

Προχωρημέναι γνῶσεις, ἐνδιαφέρουσαι καὶ γιὰ τὴν ψυχολογία τῶν φυλῶν, ἀποκτήθηκαν μὲ τὴν φαινογενετικὴν, δηλαδὴ τὴν θεωρίαν τῆς ἀτομικῆς ἀνάπτυξης κληρονομικῶν παραγόντων στὰ χαρακτηριστικὰ. Ἀποδείχθηκε ὅτι, ὄχι μόνον σταθερὰ χαρακτηριστικὰ μεταβιάζονται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ μὲ κληρονομικότητα, χαρακτηριστικὰ πού μποροῦν νὰ συνεχίζονται σὲ κάθε περιβάλλον, ἀλλὰ ὅτι ἓνας μεγάλος ἀριθμὸς τῶν χαρακτηριστικῶν, κύρια ἐκείνων τῶν χαρακτηριστικῶν, πού εἶναι ἀποφασιστικὰ στὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ —ἐξαρτᾶται ἀπὸ τίς φυσικὲς τάσεις πού μποροῦν νὰ σχηματισθοῦν στὴν ἀτομικὴ ἀνάπτυξιν καὶ πού ἔτσι ἀναπτύσσονται, σύμφωνα μὲ τὸ ὑφιστάμενον περιβάλλον, σ' αὐτὸ ἢ σ' ἐκεῖνο τὸ χαρακτηριστικὸ σὲ διάφορο βαθμὸ. Τέτια χαρακτηριστικὰ, ὅπως ἡ ἱκανότητα μάθησις καὶ ὁ βαθμὸς πνευματικότητος, βρίσκονται κύρια ὡς ψυχολογικὲς ἱκανό-

τητες και επομένως σαν ή βάση, πάνω στην οποία καλλιεργείται από γενεά σε γενεά. Αυτό δίνει την επιστημονική εξέγηση, γιατί οι Έγχρωμες φυλές δοκιμάζουν με επιτυχία τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Τελικά αναπτύχθηκαν οι γνώσεις μας για μια κληρονομική - βιολογική θεωρία ανθρώπινης προέλευσης. Δείχθηκε ότι, δεν υπάρχουν τώρα μόνο μεταβατικές αλλαγές μεταξύ των φυλών, σαν να λέμε δριζόντια, αλλά ότι οι διάφορες φυλές έχουν επίσης αναπτυχθή ιστορικά, σαν να λέμε κατακόρυφα, από την ίδια ρίζα.

Δεν είναι σταθερές, αλλά υπόκεινται σε κληρονομικές αλλαγές και το τελικό αποτέλεσμα αυτής της παραλλακτικότητας εξαρτάται από την επιλογή, από ορισμένα περιβάλλοντα σταθερών κληρονομικών χαρακτηριστικών και από την επιμείξια προηγούμενων φυλών με νεώτερες. Κοντά σ' αυτό υπάρχει και ή πλαστικότητα διαφόρων φυλετικών χαρακτηριστικών στο σχηματισμό τους από το περιβάλλον.

Σύμφωνα με τις αντιλήψεις, που περιγράψαμε, οι φυλές δεν μπορούν πια να θεωρούνται σαν αμετάβλητες σταθερές οντότητες, στις οποίες υποδιαιρούνται οι άνθρωποι. Είναι, μάλλον, ένα περιστατικό στην ανθρώπινη ζωή, που αλλάζει συνεχώς χωρικά και χρονικά, που μπορεί να υλοποιηθεί σε άτομα, αλλά ποτέ δεν εμφανίζεται σ' ένα μόνο άτομο και επομένως δεν μπορεί να ορισθεί με το να το κρίνουμε μόνο του. Δεν είναι στατικές αλλά δυναμικές, όχι μια κατάσταση, αλλά ένα φαινόμενο σε εξέλιξη, χρονικά και χωρικά και πρέπει να κριθούν σαν τέτοιες. Επομένως, ότι σήμερα λέμε «φυλές», είναι αναπαραγωγικές κοινότητες ανθρώπων, που μέσα στα όρια φυσικών ή τυχαίων ομάδων διαφέρουν από άλλες όμοιες κοινότητες κατά τα λεγόμενα φυλετικά χαρακτηριστικά. Σύμφωνα με τις αλλαγές μέσα στα όρια, που περιβάλλουν τις φυλές και με τις συνθήκες επιλογής και ακόμη με τις προσθέσεις ή αλλαγές και —σύγχρονα— σαν αποτέλεσμα της πλαστικότητας πολλών χαρακτηριστικών, που διαφοροποιούν αυτές τις φυλές, οι εικόνες φυλής κινούνται σταθερά μέσα σ' αυτά τα όρια και μεταβάλλονται με αυτά.

Π ο ι ά ή σ η μ α σ ί α τ ω ν φ υ λ ω ν .

Αυτό το ερώτημα πηγάζει από το γεγονός ότι υπάρχουν φυλές. Μερικά έχει δοθεί απάντηση από την ίδια την περιγραφή αυτού του γεγονότος. Έδώ είναι πρόβλημα αξίας και αξιολόγησης φυλών. Και τα δύο είναι σημαντικά για κάθε ιδιαίτερη φυλή στα επιχειρήματά της προς τις άλλες, αλλά τελικά ή αξιολόγηση, για λογαριασμό της κοινότητας όλων των φυλών πρέπει να γίνει αντικειμενικά.

Η σημασία της φυλής γι' ατομικές ομάδες έχει κίολας αναφερθεί, όταν περιγράψαμε την ιστορική ανάπτυξη των φυλετικών αντιλήψεων. Οι αντιλήψεις για φυλετική υπερηφάνεια, όπως και για φυλετική αλληλεγγύη και δυσφήμιση, ή τάση για διαχωρισμό των φυλών και ή φυλετική δολοφονία είναι ιδιαίτερης σημασίας. Η αντίληψη για φυλή ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με την αντίληψη για το έθνος, με το οποίο στην πράξη συμπίπτει από πολλές απόψεις και με αυτό το συσχετισμό έχει γίνει όργανο, με το οποίο

τά ενδιαφερόμενα έθνη ή τα κοινωνικά στρώματα προσπαθούν να δώσουν μια σοβαρή, ακόμη και επιστημονική δικαιολόγηση, στην προσπάθειά τους για κυριαρχία.

Η συναίσθηση της προβαλλόμενης βόρειας ή άρειας φυλής —και οι δύο αυτές έννοιες είναι εκτός πραγματικότητας και χωρίς νόημα σήμερα — εκκαλλιεργείτο συστηματικά σε φυλετική αλληλεγγύη από τους εθνικοσοσιαλιστές. Το αποτέλεσμα ήταν φυλετική δυσφήμιση και σε συνέχεια φυλετική δολοφονία των Έβραίων. Πληρέστερη ανάλυση των γεγονότων, που έγιναν εκείνη την εποχή, δείχνει ότι τα βαθύτερα κίνητρα πίσω από την κούφια «βιολογική» πρόσοψη ήσαν στην πραγματικότητα ή δρεξη για κυριαρχία, το επιθετικό ένστικτο, ο φθόνος, το ανταλλάγμα που ζητούσαν για δίκαια συναισθήματα κατωτερότητας και τελικά ο σαδισμός και άλλες εγκληματικές τάσεις, για τις οποίες οι Έβραίοι έγιναν ο αποδιοπομπαίος τράγος. Στην περίπτωση των καιροσκόπων, τα κίνητρα ήσαν ή επιδίωξη ευκαιριών, ή πνευματική τεμπελιά, ή ματαιοδοξία, ή έλλειψη κοινωνικού θάρρους και ακόμη δειλία, αλλά για τους πολλούς ήταν πραγματική ή έλλειψη βλικής δύναμης, που τους ανάγκασε να συμπεριφερθούν, όπως συμπεριφέρθηκαν. Τα θύματα αυτής της φυλετικής πλάνης, οι Έβραίοι, σχεδόν όλοι τους, όχι μόνον ξαφνιάστηκαν με αυτά τα ξεσπάσματα φυλετικού μίσους και έχθρας, αλλά σαν μειονότητα τ' αντιμετώπισαν χωρίς συναίσθηση ή χωρίς δύναμη, έτσι ώστε, με εξαίρεση την εξέγερση του γκέττο της Βαρσοβίας, που από την αρχή ήταν μια ενέργεια χωρίς έλπιδα, δεν τους έμνε παρά να υποκύψουν χωρίς αντίσταση και ξεκληρίζονταν, εκτός αν μπορούσαν να δραπετεύσουν.

Όλα τα κίνητρα, που εκδηλώθηκαν με αυτές τις άκραίες μορφές στον καιρό μας, έπαιξαν μάλιστα σημαντικό ρόλο σε προηγούμενες διαφιλονικείες μεταξύ διαφόρων φυλών και εθνών, αν και όχι σε τόσο περίπλοκη και υπερβολική μορφή και ακόμη παίζουν σήμερα. Οι εθνικοσοσιαλιστές δεν καταδίωκαν μόνο τους Έβραίους αλλά και τους τσιγγάνους. Τελικός σκοπός βέβαια ήταν να υποτάξουν όλη την Ανατολή για να υπηρετεί την βόρεια ανώτερη φυλή. Η εκμετάλλευση των Έγχρωμων φυλών από τους λευκούς, που τους οδηγούν στη σκλαβιά, που τους εκτοπίζουν σε μέρη με ελάχιστες ευκαιρίες για παραπέρα ανάπτυξη, που τους περιορίζουν με τη βία σε ορισμένα κοινωνικά στρώματα και που τους αρνιούνται ευκαιρίες γι' ανώτερη εκπαίδευση, που ήταν μόνο για τους άλλους, όλα αυτά —αν και πιο έξευγενισμένες, πιο ανθρώπινες μέθοδοι— είναι ακόμη μέθοδοι φυλετικής δυσφήμισης, που πρέπει το ίδιο να κατακριθώ. Βέβαια τα θύματα σ' αυτή τη περίπτωση, αντίθετα από σύγκρουση μεταξύ εθνοσοσιαλισμού και Έβραίων, δεν είναι πια ανίσχυρα κι' ως τα λένε υποανάπτυκτα. Έπαναστατούν εναντίον αυτών των μεθόδων καταπίεσης μ' όλα τα διαθέσιμα μέσα και είναι πολύ κατανοητό, από ανθρώπινη άποψη, αν το αίτημα κατωτερότητας, που τους επιβάλλεται με τη στάση άλλων φυλών και που είναι αίτια των επαναστάσεων, οδηγήσει στο να ζητήσουν ν' αποζημιωθούν για όλα αυτά και έτσι προκληθούν δυσχέρειες. Πολλές αντιδράσεις μπορούν να έξηγηθούν με τέ-

τια συναισθήματα κατωτερότητας, όχι μόνο ανάμεσα σε «υποανάπτυκτες» και με ανώτερο πολιτισμό φυλές, αλλά και ανάμεσα σε Έθνη της αυτής στάθμης.

Ἐπισημολογηθεὶς ἡ θεώρησις.

Γιὰ νὰ κάνει κανεὶς τὴ θεώρησιν τῶν φυλετικῶν προβλημάτων ἀντικειμενικὴ καὶ ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ἀνεξάρτητη, πρέπει νὰ γυρίσει στὴν ἐπιστημονικὴ γνώση γιὰ τὴ φύσιν τῶν φυλῶν καὶ τὶς σχέσεις μεταξὺ τους.

Τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνθρώπων ὄντων σὲ σύγκρισιν μετὰ τὰ ζῶα, ἢ ἱκανότητά τους νὰ στέκονται ὀρθία καὶ ἡ συναφὴς ἀνάπτυξις τοῦ μυαλοῦ τους, ἢ ὄλη τους κατασκευὴ, ἢ δομὴ ἀπὸ πρωτεΐνη, εἶναι τὰ ἴδια καὶ κοινὰ, σὲ ὅλες τὶς φυλές. Σὲ σύγκρισιν μετὰ αὐτὰ, ὅ,τι φαίνεται ὡς φυλετικὴ διαφορὰ εἶναι σχετικὰ ἀσήμαντες λεπτομέρειες. Καμμιά φυλετικὴ διαφορὰ δὲν εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ διαφορὰ ἐνὸς ἀνδρῶ καὶ μιᾶς γυναίκας τῆς αὐτῆς φυλῆς.

Ἀνάμεσα σὲ αὐτομικὴς ιδιότητες τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἀποφασιστικὴ στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία εἶναι ἡ δύναμις τοῦ μυαλοῦ των. Ἐάν καὶ σὲ ὅση ἔκτασις ὑπάρχουν διαφορὲς μεταξὺ ἀτόμων ἢ φυλῶν, στὴν πραγματικότητά ἔχουν σημασίαν γιὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν διαφόρων φυλῶν σὲ σχέση πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς. Πρέπει νὰ λογαριάζονται ἀπὸ τὴν ἀνώτερη ἀποψη ὄλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀκόμη σὲ σχέση μετὰ τὶς διαφορὰς φυλές, πού ζοῦν μαζὶ. Ὅμως δὲν θὰ πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅ,τι, στὴ δομὴ τοῦ μυαλοῦ — σύμφωνα μετὰ τὶς σημερινὰς μας γνώσεις — δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη διαφορὰ μεταξὺ τῶν φυλῶν ἀπ' ὅ,τι μεταξὺ ἀνδρῶ καὶ γυναικῶ τῆς αὐτῆς φυλῆς. Οἱ κύριες δυσκολίες γιὰ μιὰ τελικὴ γνώμην σ' αὐτὴ τὴν σχέση προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν, ὅπως ἀναφέρθηκε παραπάνω, τοῦ περιβάλλοντος σὲ ψυχολογικὰς προδιαθέσεις. Ἀκόμη καὶ τὸ «ταλέντο» δὲν εἶναι φαινόμενο ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὸ περιβάλλον. Ἐάν ὑπάρχουν διαφορὲς ταλέντου σὲ φυλές — κατὰ ἀνάλογον τρόπον πρὸς τὰ σωματικὰ χαρακτηριστικὰ, πού ἐμφανίζονται κύρια ὡς διαφορὲς κατὰ συχνότητα καὶ ὅχι ὡς ἀπόλυτες παραλλαγές — μποροῦν νὰ ἀπωθηθοῦν ἢ νὰ προκληθοῦν ἀπὸ διαφορετικὰ περιβάλλοντα καὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν διαφορετικὰ ἀποτελέσματα. Ἐδῶ πρέπει νὰ ποῦμε ὅ,τι καὶ ἡ παράδοσις ἀνήκει σὲ τὸ περιβάλλον. Βέβαια δὲν μποροῦμε νὰ περιμένουμε ἢ ν' ἀπαιτήσουμε ὅ,τι μέσα σὲ χρόνια ἢ δεκαετηρίδες «υποανάπτυκτοι» λαοὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρμοθοῦν καὶ νὰ ζήσουν μέσα σὲ τὶς ἐπιτεύξεις ἐνὸς πολιτισμοῦ, πού, γιὰ νὰ ἐξελιχθεῖ, χρειάστηκαν αἰῶνες. Δὲν μποροῦμε νὰ μαντέψουμε πῶς θὰ ἐξελιχθοῦν ἄλλες φυλές οὔτε καὶ ἂν θὰ προχωρήσουν, σὲ πείσμα ὅλων τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν, πρὸς μιὰ κατεύθυνσιν ὠφέλιμην γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος, κι' ἂν ἀκόμη αὐτὴ ἢ κατεύθυνσις θὰ συμβαδίζει ἢ ὅχι μετὰ τὴ δικὴν μας. Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ μαντέψει ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια τὴν ἀνάπτυξιν, πού εἶχαν εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ὡς τοὺς γερμανικοὺς καὶ σλαβικοὺς. Ἐδῶ δὲν ἀντιμετωπίζονται μόνον φυλές σὲ μιὰ ἀνίστη σύγκρισιν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐποχές. Ὅπως εἶναι πιά φανερό, ὀρισμένες δυσκολίες καὶ ἀποτυχίες σχετικὰ μετὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς ἐξέλιξης σχετίζονται μ' αὐτὰς τὶς συνθήκας.

Παίχνει δὲ τῆς φύσεως.

Ὅλες οἱ παρατηρήσεις, πού ἔγιναν μέχρι σή-

μερα σχετικὰ μετὰ διαφορὰς φυλές πού ζοῦν μαζὶ, ὅπου αὐτὰς οἱ φυλές εἶχαν τὴν ἐλευθερίαν ν' ἀναπτυχθοῦν, δείχνουν ὅ,τι καμμιά φυλὴ δὲν ὕστερεῖ σὲ νὰ μπορεῖ νὰ ἐκπολιτισθεῖ κατὰ τὴν ἴδια ἔννοια πού ἐκπολιτίσθηκε ἡ Εὐρώπη. Ἐχει γίνεαι φανερό ὅμως ὅ,τι, μερικὲς φυλές μποροῦν ἀκόμη ν' ἀναπτύξουν τὸν πολιτισμὸν κατὰ διάφορον ἔννοια ἀπ' ὅ,τι στὴν Εὐρώπην, ὁδηγῶν χωρὶς ταλέντα, πού ἴσως λείπουν ἢ δὲν εἶναι καὶ τόσο ἔντονα σὲ τὸν πολιτισμὸν μας. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβαίνει καὶ σὲ μουσικὰ ταλέντα καὶ τὶς καλλιτεχνικὰς ἱκανότητες σὲ διάφορα εἶδη καὶ ἀκόμη σὲ διαφοροὺς τύπους τοῦ πνεύματος. Ὅπου αὐτὸ συμβαίνει, δὲν μπορεῖ βέβαια αὐτὸ νὰ μεγαλῶναι ἢ νὰ μικραίνει τὴν ἐκτίμησίν της γιὰ τὶς φυλές, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ χαιρετισθεῖ ὡς ἐμπλουτισμὸς τῶν συλλογικῶν ἱκανοτήτων τῆς ἀνθρωπότητος. Μετὰ αὐτὸ τὸ συσχετισμὸν, οἱ φυλές θὰ μποροῦσε νὰ κληθοῦν ἕνα παιχνίδι τῆς φύσεως, πού ἐμφανίζει σὲ τὸν ἀνθρώπον πνευματικὰ — ὅπως συμβαίνει ἀπὸ φυσικὴ ἀποψη μετὰ τὴν προσαρμογὴν σὲ τὶς διαφορὰς γεωγραφικὰς περιοχάς — διαφορὰς καὶ πλατείες μορφές, πού τὸν κάνουν ἱκανὸν νὰ ἐκπληρῶναι τὶς ἐπιθυμίας του σὲ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ζῶον.

Μικτοὶ γάμοι.

Ἐνα πρακτικὸν συμπέρασμα πού προκύπτει ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν φυλῶν θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ, ἐπειδὴ παίζει ἕνα σημαντικὸν ρόλον σὲ τὴν καθημερινὴν μας ζωὴν, συγκεκριμένα ἢ ἀπάντησιν σὲ τὸ ἐρώτημα ἔάν ἢ ἐπιμιξία ἀνάμεσα μετὰ ἄτομα διαφόρων φυλῶν εἶναι σκόπιμη. Βιολογικὰ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος ν' ἀντιτασώμαστε σὲ τοὺς μικτοὺς γάμους. Ἀπὸ ἐπιστημονικὴ ἀποψη καὶ σύμφωνα μετὰ ὅλες τὶς παρατηρήσεις, πού ἔγιναν σχετικὰ μετὰ τέτοιους γάμους, ὑπάρχουν τὰ ἴδια προβλήματα, ὅπως μετὰ ὅλους τοὺς ἄλλους γάμους. Ψυχολογικὰ ὅμως, εἶναι ἀκόμη ἀναγκαῖον νὰ ἔχουμε κάποια ἐπιφύλαξιν. Ἡ ἐπιμιξία φυλῶν μπορεῖ νὰ σημαίνει τάσεις γιὰ ἕνα εἶδος κάστας. Τέτιες τάσεις μποροῦν νὰ εἶναι ὠφέλιμες καὶ ἔχουν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Κατ' αὐτὴ τὴν ἔννοια φαίνεται νὰ ἔχουν γίνεαι ἐπιμιξίες διαφόρων φυλῶν σὲ ἀρχὰς τῶν μεγάλων πολιτισμῶν, οἱ ὅποιοι, μετὰ τὸ νὰ δημιουργοῦν πνευματικὰς τάσεις, προκαλοῦσαν τὴν ἀνάπτυξίν τους. Ἀλλὰ ἡ ἀνάμιξις τῶν φυλῶν μετὰ ἐπιμιξία μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ καταστρεπτικὴ, ἂν τὸ ἄτομον εἶναι ἀδύναμον σὲ χαρακτῆρα γιὰ νὰ ξεπεράσει τὰ συνεπακόλουθα τῆς ἐπιμιξίας καὶ νὰ τὴν κάνει καρποφόρα. Πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσουμε ὅ,τι οἱ κατὰ ἕνα τρόπο κάστες φυλῶν, τῶν ὁποίων οἱ παραδόσεις καὶ οἱ πνευματικὰς τάσεις ἀπέχουν ἀκόμη πολὺ, ἔχουν τέτιες δυσκολίες σὲ τὴν ψυχολογικὴν τὴν ἀνάπτυξιν σὲ μιὰ ἢ σὲ τὴν ἄλλη φυλὴν, ὡστε μποροῦν ὡς συνέπεια νὰ προκαλέσουν ρήξιν ἢ νὰ ξεπέσουν ἠθικὰ σὲ τὴν νεανικὴν κοινωνικὴν ζωὴν.

Γιὰ ὅσο ἀκόμη θὰ ὑπάρχουν φυλετικὰς προκαταλήψεις, ἂν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχει ἀντίρρηση σὲ τὴν ἐπιμιξία φυλῶν, τέτιες ἐπιμιξίες καλὸν θὰ εἶναι σὲ μερικὲς ἀτομικὰς περιπτώσεις νὰ μὴ ἐνθαρρύνονται γιὰ ψυχολογικοὺς λόγους. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαίτερα ὅπου οἱ ὑπ' ὄψιν φυλές διαφέρουν αἰσθητὰ καὶ ἀκόμη ὅπου τὸ περιβάλλον δὲν εἶναι ἀκόμη πνευματικὰ προετοιμασμένο γιὰ τὶς συνέπειες.

(SCIENTIFIC WORLD)